

“मीठे बच्चे- यो कल्याणकारी पुरुषोत्तम संगमयुग हो, यसमा पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भएर नयाँ हुन्छ, यस युगलाई तिमीले नबिर्स ।”

प्रश्न:- बाबाले साना-ठूला सबै बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनका लागि एउटा प्रेमको शिक्षा दिनुहुन्छ, त्यो कुनचाहिँ हो ?

उत्तर:- मीठे बच्चे, अब गल्ली नगर । यहाँ तिमी आएका हो नरबाट नारायण बन्न, त्यसैले दैवी गुण धारण गर । कसैलाई पनि दुःख नदेऊ । यदि गल्ली गछौं भने अरूलाई दुःख हुन्छ । बाबाले कहिल्यै पनि बच्चाहरूलाई दुःख दिनुहुन्न, उहाँले तिमीलाई मार्ग दर्शन दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, म एकलाई (मामेकम्) याद गर । योगी बन्यौ भने विकर्म विनाश हुनेछ । तिमी धेरै मीठो बन्नेछौ ।

ओम् शान्ति । जुन बच्चाहरूले आफूलाई आत्मा सम्भरेर, परमपिता परमात्मसँग योग लगाउँछन्, उनीहरूलाई सच्चा योगी भनिन्छ, किनकि बाबा सच्चा (ट्रुथ) हुनुहुन्छ हैन ! त्यसैले तिम्रो बुद्धियोग सत्यको साथमा छ । उहाँले जे कुरा सुनाउनुहुन्छ, सत्य नै हुन्छ । योगी र भोगी दुई प्रकारका मानिसहरू हुन्छन् । भोगी पनि अनेक प्रकारका हुन्छन् । योगी पनि अनेक प्रकारका हुन्छन् । तिम्रो योग त एकै प्रकारको हो । उनीहरूको संन्यास अलग्गै हो, तिम्रो संन्यास अलग्गै हो । तिमी हो पुरुषोत्तम संगमयुगका योगी । अरू कसैलाई पनि यो योगको विषयमा थाहै छैन- हामी पावन योगी हौं या पतित भोगी हौं ? यो पनि बच्चाहरूले जान्दैनन् । बाबाले त सबैलाई बच्चा-बच्चा भन्नुहुन्छ, किनकि बाबाले जान्नुहुन्छ- म आत्माहरूको बेहदको पिता हुँ । अनि तिमीले यो सम्भन्ध्यौ कि हामी आत्माहरू सबै आपसमा भाइ-भाइ हौं । उहाँ हाम्रा पिता हुनुहुन्छ । बाबासँग योग लगाउनाले तिमी पवित्र बन्छौ । उनीहरू हुन् भोगी, तिमी हो योगी । बाबाले तिमीलाई आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । यो पनि तिमीले जानेका छौ- यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो । यो तिमी बाहेक अरू कसैले जान्दैनन् । यसको नाम हो पुरुषोत्तम संगमयुग, त्यसैले पुरुषोत्तम अक्षरलाई कहिल्यै पनि नभूल । यो पुरुषोत्तम बन्ने युग हो । पुरुषोत्तम भनिन्छ उच्च र पवित्र मनुष्यलाई । उच्च र पवित्र यी लक्ष्मी-नारायण थिए । तिमीलाई अहिले समयको बारेमा पनि थाहा भएको छ । ५ हजार वर्षपछि यो दुनियाँ पुरानो हुन्छ । फेरि यसलाई नयाँ बनाउनका लागि बाबा आउनुहुन्छ । अहिले हामी हौं संगमयुगी ब्राह्मणकुलका । उच्चभन्दा उच्च हुन् ब्रह्मा तर ब्रह्मालाई शरीरधारी देखाउँछन् । शिवबाबा त अशरीरी हुनुहुन्छ । बच्चाहरूले बुझेका छन्, अशरीरी र शरीरधारीको मिलन हुन्छ । उहाँलाई तिमीले भन्छौ बाबा । यो अनौठो भूमिका (पार्ट) छ, हैन । यसको गायन पनि छ, मन्दिर पनि बन्छन् । कसैले कुन रीतिले कसैले कुन रीतिले रथलाई शृङ्गार गर्छन् । यो पनि बाबाले बताउनुभएको छ- धेरै जन्मको अन्त्यको जन्मको पनि अन्त्यमा मैले प्रवेश गर्छु । कति स्पष्ट (क्लीयर) सम्झाउनुहुन्छ, सबैभन्दा पहिला भगवानुवाच भन्नुपर्छ । फेरि मैले धेरै जन्मको अन्त्यमा सबै रहस्य प्यारा बच्चाहरूलाई नै सम्झाउँछु, अरू कसैले बुझ्न पनि सक्दैन । तिमी बच्चाहरूले पनि कहिलेकाहीँ बिर्सिन्छौ । पुरुषोत्तम शब्द लेखनाले सम्भन्ध्यौ यो पुरुषोत्तम युग नै कल्याणकारी युग हो । यदि युग याद भयो भने सम्भनेछन्- अहिले हामी नयाँ दुनियाँका लागि परिवर्तन भइरहेका छौं । नयाँ दुनियाँमा हुन्छन् नै देवताहरू । युगहरूका बारेमा अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मीठे बच्चे, संगमयुगलाई कहिल्यै पनि नबिर्स । यसलाई बिर्सनाले सारा ज्ञानलाई बिर्सिन्छ । तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ अहिले हामी परिवर्तन भइरहेका छौं । अब पुरानो दुनियाँ पनि परिवर्तन भएर नयाँ हुनु छ । बाबा आएर दुनियाँलाई पनि परिवर्तन गर्नुहुन्छ, अनि बच्चाहरूलाई पनि परिवर्तन गर्नुहुन्छ । बच्चा-बच्चा त सबैलाई भनिन्छ । सारा दुनियाँका जति पनि आत्माहरू छन् ती सबै बच्चाहरू हुन् । सबैको भूमिका (पार्ट) यस विश्व नाटक (ड्रामा)मा छ । चक्रलाई पनि सिद्ध गर्नु छ । हरेकले आ-आफ्ना धर्म स्थापना गर्छन् । यो देवी-देवता धर्म बाबा बाहेक अरू कसैले पनि स्थापना गर्न सक्दैन । यो धर्म कुनै ब्रह्माले स्थापना गर्दैनन् । नयाँ दुनियाँमा हुन्छ देवी-देवता धर्म । पुरानो दुनियाँमा सबै मानिसहरू मात्रै छन् । नयाँ दुनियाँमा देवी-देवताहरू मात्रै हुन्छन् । देवताहरू पवित्र हुन्छन् । त्यहाँ स्वर्गमा रावण राज्य हुँदैन । बाबाले तिमी बच्चाहरूद्वारा रावणमाथि विजय प्राप्त गराउनुहुन्छ । रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नासाथ रामराज्य आरम्भ हुन्छ । रामराज्य नयाँ दुनियाँलाई र रावण राज्य पुरानो दुनियाँलाई भनिन्छ । रामराज्य कसरी स्थापना हुन्छ- यो त तिमी बच्चाहरू बाहेक कसैले जान्दैन । रचयिता बाबा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई रचनाको रहस्य (राज) सम्झाउनुहुन्छ । बाबा हुनुहुन्छ रचयिता, बीजरूप । बीजलाई भनिन्छ वृक्षपति । अब त्यो त जड बीज हो, त्यसलाई त यस्तो सम्भन्ध्यौ । तिमीले जान्दछौ बीजबाटै सारा वृक्ष

निस्कन्छ । सारा विश्वको कति विशाल वृक्ष छ । त्यो हो जड, यो हो चैतन्य । सत्-चित्त-आनन्द स्वरूप, मनुष्य सृष्टिका बीजरूप बाबा हुनुहुन्छ, त्यसबाट कति विशाल वृक्ष निस्कन्छ । नमूना त सानो बनाउँछन् । मनुष्य सृष्टिको वृक्ष सबैभन्दा विशाल छ । सर्वोच्च बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । ती स्थूल वृक्षको ज्ञान धेरैलाई हुन्छ, यसको ज्ञान त एक बाबाले नै दिनुहुन्छ । अहिले बाबाले तिमीलाई हृदको बुद्धि परिवर्तन गरेर बेहदको बुद्धि दिनुभएको छ । तिमीले यस बेहदको वृक्षलाई जानेका छौ । कति विशाल आकाश (पोलार) यस वृक्षलाई प्राप्त भएको छ । बाबाले बच्चाहरूलाई बेहदमा लैजानुहुन्छ । अहिले सारा दुनियाँ नै पतित छ । सारा सृष्टि नै हिंसक छ । एकले अर्कोलाई हिंसा गर्दछ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान मिलेको छ । अहिंसक केवल एउटै देवता धर्म हुन्छ सत्ययुगमा । सत्ययुगमा सबै पवित्र, सुख, शान्तिमा रहन्छन् । सबै मनोकामनाहरू २१ जन्मका लागि पूरा हुन्छन् । सत्ययुगमा कुनै कामना हुँदैन । अनाज आदि सबैकुरा अथाह प्राप्त हुन्छ । यो मुम्बई पहिला थिएन । देवताहरू नुनिलो (सागरको किनारा) जमीनमा रहँदैनन् । स्वच्छ नदीहरू जहाँ हुन्छन्, त्यहाँ देवताहरू रहन्छन् । मनुष्य थोरै थिए, हरेकका लागि धेरै जमीन हुन्छ । सत्ययुगमा हुन्छ नै निर्विकारी दुनियाँ । तिमीले योगबलबाट विश्वको राजाई लिन्छौ । त्यसैलाई रामराज्य भनिन्छ । पहिला-पहिला नयाँ बिरूवा धेरै सानो हुन्छ । पहिला फेदमा एक धर्म थियो । फेरि त्यसै फेद (फाउण्डेसन)बाट तीनवटा हाँगा (ईस्लाम, बौद्धी, क्रिश्चियन) निस्कन्छन् । मुख्य फेद हो देवी-देवता धर्मको । फेदबाट साना-साना हाँगाबिँगा निस्कन्छन् । अहिले त यस वृक्षका फेदै छैन अरु कुनै यस्तो वृक्ष हुँदै हुँदैन । यसको उदाहरण एक वरको वृक्षसँग ठ्याक्कै मिल्छ । वरको वृक्ष पूरै ठडिएको हुन्छ तर जरा हुँदैन । सुक्दा पनि सुक्दैन । पूरै हराभरा वृक्ष ठडिएको हुन्छ । तर देवी-देवता धर्मको फेद छैन । जरा त त्यही हो नि । रामराज्य अथवा देवी-देवता धर्म पनि जरामा नै आउँछ । बाबा भन्नुहुन्छ मैले तीन धर्म स्थापन गर्छु । यी सबै कुराहरू तिमी संगमयुगी ब्राह्मणले नै सम्भन्छौ । तिमी ब्राह्मणहरूको छ सानो कुल । साना-साना मठ-पन्थ निस्कन्छन् । अरविन्द आश्रम छ, कति छिटो-छिटो बढ्दै जान्छ, किनकि त्यहाँ विकारका लागि कुनै प्रतिबन्ध हुँदैन । यहाँ बाबाले भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो । त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्नुपर्छ । यस्तो अरु कसैले भन्न सक्दैन । नत्र भने उनीहरूमा पनि द्वन्द्व हुने थियो । यहाँ त छन् नै पतित मनुष्य त्यसैले पावन बन्ने कुरा सुन्दैनन् । भन्छन् विकार विना कसरी बच्चा पैदा हुन्छ ? ती बिचराहरूको पनि दोष छैन । गीतापाठ गर्नेहरूले पनि भन्छन् भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो । त्यसलाई जित्नाले जगतजित बनिन्छ, तर बुझ्दैनन् । तिनीहरूले जब यी शब्द सुनाउँछन् तब उनीहरूलाई सम्झाउनुपर्छ । यस विषयमा बाबा भन्नुहुन्छ— जसरी हनुमान, ढोकामा जुत्तामा बस्दथे, बाबा पनि भन्नुहुन्छ— गएर छेउमा बसेर सुन अनि जाऊ । जब यो शब्द भन्छन् भने सोध— यसको रहस्य के हो ? जगतजित त यी देवताहरू थिए । देवता बन्नका लागि त यो विकारलाई छोड्नुपर्छ । यो पनि तिमीले भन्न सक्छौ । तिमीले नै जानेका छौ— अहिले राम राज्यको स्थापना भइरहेको छ । महावीर पनि तिमी हो । यसमा डराउनुपर्ने कुनै कुरा छैन । धेरै प्यारसँग सोध्नुपर्छ— स्वामीजी, तपाईंले बताउनुभयो— यी विकारमाथि विजय प्राप्त गरेपछि विश्वको मालिक बन्नेछौ तर तपाईंले यो त बताउनु भएन पवित्र कसरी बनिन्छ ? अहिले तिमी बच्चाहरू पवित्रतामा रहने महावीर हो । महावीर नै विजयमालामा उनिन्छन् । मनुष्यहरूका कानले त भुटो कुरा सुन्ने बानी परेको छ । तिमीलाई अब भुटो कुरा सुन्न मन पर्दैन । सत्य कुरा तिम्रो कानलाई राम्रो लाग्छ । नराम्रो कुरा नसुन (हियर नो ईविल).... मनुष्यहरूलाई अवश्य पनि जगाउनु छ । भगवान् भन्नुहुन्छ पवित्र बन । सत्ययुगमा सबै पवित्र देवी-देवताहरू थिए । अहिले सबै अपवित्र छन् । यस प्रकारले सम्झाउनुपर्छ । भन, हाम्रो पासमा यो सतसङ्ग हुन्छ, यसमा यो सम्झाइन्छ— काम महाशत्रु हो । अब पवित्र बन्न चाहनुहुन्छ भने एउटा युक्तिबाट बन्न सकिन्छ, आफूलाई आत्मा सम्भरेर भाइ-भाइको दृष्टि पक्का बनाउनुहोस् ।

तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ— सबैभन्दा पहिला यो भारतवर्ष धेरै भरिपूर्ण खण्ड थियो, अहिले खाली भएका हुनाले हिन्दूस्तान नाम राखिदिएका छन् । पहिला भारतवर्ष धन-दौलत, पवित्रता, सुख, शान्ति सबैबाट भरिपूर्ण थियो । अहिले दुःखबाट भरिपूर्ण छ । त्यसैले पुकार्छन्— हे दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता... । तिमीले कति खुशीसँग बाबासँग पढ्छौ । यस्तो को होला जसले बेहदका बाबाबाट सुखको वर्सा नलियोस् ! सबैभन्दा पहिला परमात्मा (अल्फ) का विषयमा सम्झाउनु छ । परमात्मालाई नजानेसम्म कुनै पनि रहस्य बुद्धिमा आउँदैन । बेहदका बाबाले जो बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ भन्ने निश्चय भएपछि मात्र उन्नति हुन्छ । बच्चाहरूलाई बाबासँग कुनै पनि प्रश्न गर्नु पर्दैन । बाबा पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै तिमीले याद गर्दछौ । तिमी उहाँको यादबाटै पवित्र बन्छौ । मलाई बोलाएको नै यसैका लागि हो । जीवनमुक्ति हुन्छ नै सेकेण्डमा । फेरि पनि यादको यात्राले समय लिन्छ । मुख्य यादको

यात्रामा नै विघ्न पर्छ । आधाकल्प देह-अभिमानी रहेका हौ । अहिले एक जन्म देही-अभिमानी बन्नमा नै मेहनत छ । यिन (ब्रह्मा बाबा)को लागि पनि धेरै सहज छ । तिमीले बोलाउँछौ पनि बापदादा भनेर । यिनले पनि सम्झन्छन् बाबाको सवारी मेरो शिरमा भएको छ । उहाँको धेरै महिमा गर्छु, धेरै प्यार गर्छु— बाबा, हजुर कति मीठो हुनुहुन्छ, हामीलाई कल्प-कल्प कति सिकाउनुहुन्छ । फेरि आधा कल्प हजुरको याद पनि गर्दैनौ । अहिले त धेरै याद गर्छु । हिजो हामीमा कुनै ज्ञान थिएन । जसको पूजा गर्दथ्यौ, हामी त्यही बन्नेछौं भन्ने कहाँ थाहा थियो र ! अहिले त अचम्म लाग्छ । योगी बन्थे भने फेरि यी देवी-देवता बन्नेछौं । मेरा पनि सबै बच्चाहरू हुन् । यहाँ बाबाले धेरै प्यारसँग बच्चाहरूलाई सम्हाल्नुहुन्छ, यिनीहरूको पालना गर्नुहुन्छ । यिनीहरू पनि म समान नरबाट नारायण बन्नेछन् । यहाँ तिमी आएको यसैको लागि हो । कति सम्झाउँछु— प्यारा बच्चाहरू, बाबालाई याद गर, दैवी गुण धारण गर, खानपिनको ख्याल गर । गर्दैनौ भने सायद समय अझै बाँकी छ भन्ने सम्झनेछु । केही न केही गल्ती त भइ नै रहन्छ । साना-ठूला बच्चाहरूलाई प्यारसँग सम्झाउँछु— प्यारा बच्चाहरू, गल्ती नगर, कसैलाई पनि दुःख नदेऊ । गल्ती गर्थौ अर्थात् दुःख दियो । बाबाले कहिल्यै पनि दुःख दिनुहुन्न । उहाँले त मार्गदर्शन नै गर्नुहुन्छ— म एकलाई (मामेकम्) याद गर्थौ भने विकर्म विनाश हुनेछ । धेरै मधुर बन्नेछौ । यस्तै मीठो बन्नु छ, दैवीगुण धारण गर्नु छ । पवित्र बन । यहाँ अपवित्रलाई आउने हुकुम छैन । कहिलेकाहीँ आउन दिइन्छ । त्यो पनि अहिले । जब धेरै वृद्धि हुनेछ अनि भनिनेछ यो हो पवित्रताको शिखर (टावर अफ प्युरिटि), शान्तिको शिखर (टावर अफ साइलेन्स) । उहाँ बाबा सर्वोच्च हुनुहुन्छ नि । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबाको यादमा रहनु— यो हो सर्वोच्च शक्ति (हाइएस्ट पावर) । त्यहाँ धेरै शान्ति हुन्छ । आधा कल्प कुनै भगडा आदि हुँदैन । यहाँ कति भगडा आदि हुन्छ, शान्ति हुनै सक्दैन । शान्तिको धाम हो मूलवतन । फेरि शरीर धारण गरेर लौकिक भूमिका (पार्ट) निर्वाह गर्न आउँदा त्यहाँ पनि शान्ति हुन्छ । आत्माको स्वधर्म नै शान्ति हो । अशान्ति गराउँछ रावणले । तिमीले शान्तिको शिक्षा पाइरहनेछौ । कोही रिसायो भने सबैलाई अशान्त बनाइदिन्छ । यो योगबलबाट तिम्रो सबै विकार (किचडा) निस्कन्छ । पढाइबाट विकार निस्कदैन । यादबाट सबै विकार (किचडा) भस्म हुन्छ । खिया (कट) निस्कन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ पहिले तिमीलाई शिक्षा दिएको थिएँ, के तिमीले बिर्स्यौ ? ५ हजार वर्षको कुरा हो । उनीहरूले लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् ।

अहिले तिमीलाई भुटो र सत्यको फरक थाहा भएको छ । तिमीलाई बाबा नै आएर बताउनुहुन्छ, सत्य के हो ? ज्ञान के हो, भक्ति के हो ? भ्रष्टाचार र श्रेष्ठाचार केलाई भनिन्छ ? भ्रष्टाचारी विकारबाट पैदा हुन्छन् । त्यहाँ स्वर्गमा विकार हुँदैन । तिमी स्वयम् भन्दछौ— देवताहरू सम्पूर्ण निर्विकारी छन् । स्वर्गमा रावण नै हुँदैन । यो त सहजै बुझ्ने कुरा हो । फेरि के गर्नुपर्छ ? एक त बाबालाई याद गर्नु छ, अर्को पवित्र अवश्य बन्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पवित्र बन्नमा महावीर बन्नु छ, यादको यात्राबाट भित्रको विकार (किचडा) निकाल्नु छ । आफ्नो शान्त स्वधर्ममा स्थित रहनु छ, अशान्ति फैलाउनु छैन ।
- २) बाबाले जुन सत्य कुरा बताउनुहुन्छ त्यही सुन्नु छ । नराम्रो नसुन (हियर नो इविल)... असत्य कुरा नसुन । सबैलाई जगाऊ । पुरुषोत्तम युगमा पुरुषोत्तम बन र बनाऊ ।

वरदानः— एक बाबालाई साथी (कम्पेनियन) बनाउने वा उहाँको साथ (कम्पनी)मा रहनेवाला सम्पूर्ण पवित्र आत्मा भव सम्पूर्ण पवित्र आत्मा त्यही हो जसको संकल्प र स्वप्नमा पनि ब्रह्मचर्यको धारणा हुन्छ, जो हरेक कदममा ब्रह्मा बाबाको आचरणमा चल्नेवाला हुन्छ । पवित्रताको अर्थ हो— सदा बाबालाई साथी (कम्पेनियन) बनाउनु र बाबाको साथ (कम्पनी)मा नै रहनु । संगठनको साथ (कम्पनी), परिवारको स्नेहको मर्यादा भिन्नै चीज हो तर बाबाको कारण नै यो संगठनको स्नेहको साथ (कम्पनी) हुन्छ, बाबा नभएका भए यो अलौकिक परिवार कहाँबाट आउँथ्यो ? बाबा बीज हुनुहुन्छ बीजलाई कहिल्यै बिर्सनु हुँदैन ।

स्लोगनः— कसैको प्रभावबाट प्रभावित हुने होइन, ज्ञानको प्रभाव अरूमा पार्नेवाला बन ।